Contributed by CADTM, ATTAC Bruxelles 2, ATTAC Liège
zondag, 08 januari 2012 - Last Updated zondag, 08 januari 2012

Op vrijdag 23 december organiseerden de verenigingen CADTM (het Comité voor de afschaffing van de derdewereldschuld), ATTAC Brussel 2 en ATTAC Luik in Brussel een persconferentie om het beroep voor te stellen dat ze die dag gezamenlijk indienden bij de Raad van State. Ze vragen de nietigverklaring van het Koninklijk Besluit dat een garantie van 54 miljard euro toekent aan Dexia NV en Dexia Gemeentekrediet NV. Verre van een oplossingen te brengen, verergert de toekenning van deze garantie aan Dexia de crisis van de overheidsschuld.

Via deze actie klagen de belanghebbende organisaties en hun ondersteuners (zie infra) enerzijds de buitensporige macht aan, die door dit KB aan de Belgische minister van Financiën gegeven wordt voor de komende 20 jaar. Dit komt neer op een verloochening van de democratie. Anderzijds wordt de enorme omvang van deze garanties aangeklaagd omdat ze tegen de belangen van de bevolking ingaan.

Dit KB, dat gepend werd tijdens de tweede reddingsoperatie van Dexia (op 3 jaar tijd!) door de regering “in lopende zaken”, kent aan de minister van Financiën gedurende een lange periode de macht toe om zonder enige transparantie en zonder enige parlementaire controle garantieovereenkomsten met bepaalde schuldeisers te tekenen(die de minister zelf aanwijst) voor een bedrag van 54 miljard euro. Het gaat hier over maar liefs 15% van het Belgische BBP, zonder de intresten en accessoires mee te rekenen. Dit engagement van de overheid om voor zo’n bedrag tussen te komen, stelt haar in de onmogelijkheid om een essentieel deel van haar taken van openbare dienstverlening te vervullen. Het overmatig gewicht van deze garanties heeft de Belgische minister van Financiën, onder druk van de ratingagentschappen, er toe aangezet om op 18 december 2011 te verklaren dat de garanties met de helft zou worden verminderd. Maar er werd geen enkele wijziging aan het KB afgekondigd.

De schending van de Grondwet door deze daad van de uitvoerende macht houdt één van de motieven in voor de nietigverklaring.Immers, de rechten van het Parlement werden hierdoor manifest geschonden. Op geen enkel moment werden onze vertegenwoordigers geconsulteerd over de toekenning van deze garanties. In Frankrijk heeft een wet voorwaarden opgelegd voor de toekenning van zulke garanties. Er werd een franchise op 500 miljoen euro en een plafonnering voor de tussenkomst van de overheid, die beperkt wordt tot 70% van de garanties, vastgelegd.

In het Belgische KB wordt echter een garantie aan de schuldeisers geboden zonder reële voorwaarden. Dit KB kan enkel de banken en de private financiële organisaties nog meer aanzetten om hun winstmarges te vergroten zonder hun risicovol gedrag te wijzigen. Ze voelen zich immers sowieso beschermd door de Belgische staat. Dit noemt men in schadeverzekeringtermen het onzeker voorval. Onder deze voorwaarden zijn meer reddingsoperaties van banken niet uit te sluiten…

In drie jaar tijd heeft door de illegitieme stijging van de openbare schuld, als gevolg van de redding van de banken, de Belgische belastingbetaler volgens het Rekenhof reeds 17,6 miljard euro betaald. Dit terwijl de levensvoorwaarden van de burger er op hetzelfde moment op achteruitgaan. Hier blijft het niet bij. Alleen al de toekenning van deze garanties brengt een stijging van de herfinancieringprijs van de schuld met zich mee, want de markten eisen een grotere vergoeding. De waarschijnlijke activering van deze garanties zal op een mechanische manier de Belgische overheidsschuld doen stijgen. En dit zal de Europese Commissie er toe aanzetten om nieuwe antisociale soberheidmaatregelen op te leggen.

De staat past een politiek van twee maten en twee gewichten toe: zij is compleet volgzaam

tegenover de grote aandeelhouders van de banken en hun beheerders, die nochtans gewoonweg hun risicogedrag hebben verder gezet, terwijl ze dividenden en inkomensstijgingen blijven binnenrijven (zoals Pierre Mariani, baas van Daxia), en bezuinigt tegelijkertijd op de sociale uitgaven, wat op zijn beurt een groeiend ongenoegen bij de bevolking creëert.

Onze verenigingen zijn zich terdege bewust van de dreiging die het failliet van Dexia betekende, met haar gevolgen voor de ganse financiële sector, en bijgevolg van de noodzaak voor de Belgische staat om snel in te grijpen. Maar de toegekende garanties lossen het probleem niet op, integendeel: ze verergert de problemen. Daarom vragen wij de nietigverklaring van dit Koninklijk Besluit voor de Raad van State.

We willen ook oproepen tot een reëel democratisch debat, dat de gelegenheid zal bieden om werkelijke alternatieven naar voor te schuiven. We moeten uit de vicieuze cirkel treden van de redding van de banken met als gevolg een illegitieme stijging van de overheidsschuld. De crisis toont duidelijk aan dat structurele veranderingen absoluut noodzakelijk zijn om uit een situatie te geraken waarbij de verantwoordelijken van de catastrofe ongestraft blijven, de zoektocht naar maximale winst blijft overheersen, de economische en sociale rechten van de meerderheid van bevolking systematisch worden aangetast en de democratie met de voeten getreden wordt.

Voor alle contact m.b.t. deze actie:

CADTM (www.cadtm.org) :

Eric Toussaint, voorzitter

Renaud Vivien, jurist

Eric De Ruest, communicatieverantwoordelijke

ATTAC Bruxelles 2 (http://www.attac-bxl2.com/) :

Franco Carminati, voorzitter

ATTAC Liège (http://local.attac.org/liege/cms/in...) :

Christine Pagnoulle, voorzitster

Eerste leden van de ondersteuningsgroep (alfabetisch opgesomd) :

Mateo Alaluf (professor sociologie, ULB)

Nicolas Bárdos-Féltoronyi (professor emeritus geopolitiek, UCL)

Jan Blommaert (professor Universiteit van Tilburg)

Jean Bricmont (professor fysica, UCL)

Albert Carton (oud-syndicalist)

Marie-Rose Cavalier (ex-gemeenteraadslid en ex-gedeputeerde Wallonië)

Robert Cobbaut (professor emeritus economie UCL, oud-lid van de Hoge Raad voor Financiën)

Eric David (professor recht, ULB)

Céline Delforge (gedeputeerde Brussels parlement)

Pierre Galand (voorzitter Forum Nord-Sud en oud senator)

Corinne Gobin (professor politieke wetenschappen, ULB)

Eric Goeman (woordvoerder Attac Vlaanderen)

Paul Lannoye (Europees eregedeputeerde)

Francine Mestrum (coördinatrice ‘Global Social Justice’)

Isabelle Stengers (professor filosofie, ULB)

Yannis Thanassekos (professor politieke sociologie)

Paul Van Den Bavière (oud-journalist De Standaard)

Lode Van Oost (oud-vicevoorzitter van de Kamer)

Peter Veltmans (syndicalist)